

ACC. N:R

M. 11212:1,

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Faria uppl.

Norr ja va påg så va ja hos en släkting i Djurslöv som hade ett ställe
po väjen imod Stanstorp, di hade skraddare po gåren, ja mings inte va
han hidde men de va bara en liden spensli kar. Han kunne ett knep norr
han bruttes me folk, så di kunne allri klara si, han to ett tag me de-
samna å slängde dom i backen ingan di hant å blinka. Ola Bengtsson som
hade ställed tutte de va rolet å få ihopa skraddaren me nån starka karra
å de kom did en pungtoskare som sto å task me plejel po loen, de va en
kraftig och stark kar å norr han va inge å åd så sa Ola Bängsen ti han
liasom i forrbigåene: här sidder en skraddare som sier add han kan slå
vicken kar som helst i goled som ett nicks. Ta ud skraddaren po loen då,
sier toskemannen så ska vi forrsöja. Ja, skraddaren va villi å ta ett
nappatag å kom ud, de gick som de bruga, skraddaren slo toskemannen i
logoled så han hade när glämt å rest si. Men norr han ^{kom} oppva han arri som
ett bi, så skraddaren måtte gå å gämma si, annars hade toskemannen
kramad lived å han.

Te Ola Bängs tjente darr en röjtare som inte va räktet klar i hoeded,
han hade vadd på hospitaled flere gånga, men han skutte kräjen bra å po

ACC. N:R M. 11212:2.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

många vis va han finurliare än di som e klåga. En da sto han po middingakorran ve väjen å så kommer darr en skjuss me fina harra aganes, å di stömde mittfor röjtaren, han hedde forresten Bengt Annorsen, å en å harrana frågte Bengt om han kunne visa dom väjen te mejeried. Bengt Annorsen skulle alltid ha litta tid po si ingan han svara folk så han to fusst opp sin snusdosa å bjöd po snus. Harrana to ju nåнна korn å låssa add di snusa, så sa Bengt: Kommer harrana ifrå Long? - Ja, de gör vi, svarte di. Ja, ja har osse vadd i Long ett års tid, sa Bengt. - Trivdes Ni inte där då, fråga en å harrana. - Jo, sa Bengt där va hondar i mi bra å va, å goer mad fick vi, men så ville di inte ha mi där länger. Var va Ni då, frågte harren. - Jo, sa Bengt, ja va ju po hospitäled. Kör, sa harren och di for iväj me desamma.

Ola Bängsen hade en dotter som va lärarinna i Lomme å norr hon va himma å hälsa po en sönda så skulle hon resa omigen me tåged po kvällen. De va ett rålet vär me åska å rejn å moren ba Bengt Annorsen om han ville gå me Boel ti stationen. De jore han, å norr di hade gåd en taga så sa Boel: du e väl inte rädd, Bengt? - Nä min schannt e ja ej, inte

ACC. NR M. 11212:3.

så länge du e me, sa Bengt. Mor Ola Bängs skicka en gång Bengt ing
te Long me en korrnad å klär te dottern Hanna som gick po en vävskola
och bodde i Long. Bengt fick moga beske po adress å vicken gada de va,
men de hade han glämt norr han kom fram te stan, så han gick po måfå
gada opp å gada norr å glana opp imod husen, forr de enda han kom ihu
de va add Hanna bodde på andra våningen. De slumpa si så add Hanna
hade frammade po sitt rom å di sadd å titta ud po gadan norr Bengt
kom gåannes me sin korr. Där sadd en tös som sa: du kan tro Hanna, här
kommer en roli gubbe me en stor korr å han går å tittar po alla hus.
Norr Hanna kom fram te fönstered så hon ju me desamma add de va Bengt,
å så lu hon norr po gadan å fick fatt i han.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

ACC. N:R

M. 11212:4

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Där lå ett tattrahus i Djurslöv norr ja va påg som di kalla "molsahused", där bodde ett par tattrafamiljer me sina skitta karringer å en hel klynga onga, där så farlett ud forr iblann slos tattrana å slo itu funsterrudor å möbler, ja va där engång å skulle si te en å tattrana om han ville komma te Ola Bängs å gilla grisa å då sadd di omkring bored å spilla kårt, där va bara två dållia stola di andre sadd på lådor å skitt å rålet så där ud å slarva va stoppade i funsteren forr rudorne hade di slad ud, di hade en brännevinsliter po bored och en gammal skitt trebenad kopparkel å ett par öralösa kaffekoppa, men den gången va di hyggelia och di slo opp en supp ti mi, ja va lianöjd men ja våga inte udan å ta han å sin gick ja. Ola Bängsen hade en bror ifrå Klågerup som va en gällannes kar och rent forrbannat stark å en gång norr han va å hälsa po i Djurslöv så talte Ola Bängsen om forr han add hinsöndan hade där kommed ett stort sällskap tattra ifrå molsahused him te Ola Bängs å tvingad han te bjuda brännevin po allihop, de va inte den tatteren som bruga å gilla grisa som va me, forr den han va en hyggelikar, udan de va andra. Broren ble forrbannad å gick opp te molsahused,

ACC. N:R M. 11212:5

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

där sadđ fullt me tattra omkring bored å supp, men han gick ing å sa
te dem: E de I, sa han, sam har tvingad min bror te bjuda brännevin po
jår? - Va fan rör de dej, sa tattrarna. - Jo, de e justament va de jorr,
sa broren å i desamma drämde han näven i bored så de sprack i två sticke.
Men, sa han, får ja höra en gång te add I kommer te Ola Bängs å tvingar
jår te brännevin, så kan I gi jår fan po add ja ska runsa böled här å
de så I ska ble klåga po de. Tattrarna sa inte ett or å där va ingen
som vågte oppenera si, men ifrå den dan vällgästa di allri mer te Ola
Bängs.